

Prekogranični postupak obiteljskog mirenja - Grčka

Obiteljsko mirenje

Izraz „*obiteljsko mirenje*” odnosi se na vrstu izvansudskog rješavanja obiteljskih sporova (tj. financijskih sporova i sporova povezanih s imovinskim pravima između bračnih drugova, sličnih sporova koji proizlaze iz suživota ili odnosa između roditelja i djece te drugih obiteljskih sporova) kojom se strankama pomaže da zajednički postignu uzajamno prihvatljivo rješenje.

I. Institucija *mirenja* (*διαμεσολάβηση*) uvedena je u grčki pravosudni sustav **Zakonom br. 3898/2010** o mirenju u građanskim i trgovačkim stvarima (Službeni list, serija I., br. 211/16-10-2010) kojim je provedena Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008.

U skladu s člankom 2. Zakona 3898/2010 „sporovi u području privatnog prava mogu se uputiti na mirenje na temelju sporazuma između stranaka pod uvjetom da je predmet spora na raspolaganju stranaka”, dok je u članku 8. istog Zakona predviđeno sljedeće: „1. Stranke ili njihovi pravni zastupnici, ili u slučaju pravnih osoba ovlaštene osobe, sudjeluju u mirenju u pratnji odvjetnika. 2. Izmiritelja određuju stranke ili treća osoba prema njihovu izboru. 3. Postupak mirenja određuje izmiritelj u dogovoru sa strankama, koje ga mogu obustaviti kad god to žele. Postupak mirenja povjerljiv je i tijekom postupka ne vodi se službeni zapisnik. Tijekom mirenja izmiritelj može komunicirati i sastajati se sa svakom strankom.” Nakon okončanja postupka izmiritelj mora sastaviti zapisnik (članak 9. Zakona 3898/2010) u kojem je naveden postignuti sporazum, koji su potpisali izmiritelj, stranke i odvjetnici stranaka. Ako je tako zatražila barem jedna stranka, izmiritelj mora položiti zapisnik i u tajništvo mjesno nadležnog prvostupanjskog suda te on tada postaje izvršiv.

Izmiritelj prima naknadu po satu, za najviše 24 sata, što uključuje vrijeme provedeno pripremajući se za mirenje. Stranke i izmiritelj mogu dogovoriti drukčiji način mirenja. Naknada izmiritelja dijeli se među strankama na jednake dijelove, osim ako su se dogovorile drukčije. Svaka stranka snosi troškove svojeg odvjetnika. Utvrđuje se naknada po satu koja se preispituje odlukom ministra pravosuđa, transparentnosti i ljudskih prava.

(Vidi <http://www.diamesolavisi.gov.gr/>)

II. Nadalje, **člankom 214.B stavkom 1. Zakona o parničnom postupku**, koji je umetnut člankom 7. Zakona br. 4055/2012, uvedena je institucija *sudskog mirenja* (*δικαστική μεσολάβηση*). U skladu s tim člankom „sporovi u okviru privatnog prava mogu se rješavati i uporabom sudskog mirenja. Uporaba sudskog mirenja izborna je i može se održati prije podnošenja tužbe ili za vrijeme trajanja postupka.” U stavku 3. posljednjem podstavku istog članka navedeno je da „zainteresirana strana može, posredstvom odvjetnika koji djeluje u njezino ime, podnijeti pisani zahtjev u kojem traži upućivanje predmeta sucu izmiritelju”. Nastavak članka glasi „4. Sud na kojem se vodi postupak može, u bilo kojem trenutku, ovisno o predmetu i uzimajući u obzir sve okolnosti, pozvati stranke da upotrijebe sudsko mirenje u cilju rješavanja spora i, istodobno, na temelju suglasnosti stranaka, može odgoditi raspravu na kratko vrijeme, ali ne dulje od šest mjeseci. 5. Ako stranke postignu sporazum, sastavlja se zapisnik. Zapisnik potpisuju izmiritelj, stranke i odvjetnici stranaka, a izvornik se pohranjuje u tajništvu prvostupanjskog suda na kojem se održavalo mirenje. Nakon polaganja zapisnika o mirenju u tajništvu prvostupanjskog suda, ako je iz njega razvidno da su se stranke složile da postoji potraživanje, on čini izvršivi akt u skladu s člankom 904. stavkom 2. točkom (c) Zakona o parničnom postupku.”

Na troškove sudskog mirenja primjenjuje se Zakon o pružanju pravne pomoći građanima s niskim prihodima (Zakon 3226/2004).

Dvije su važne odredbe novi **članak 116.A Zakona o parničnom postupku**, (ubačen člankom 1. stavkom 2. Zakona br. 4335/2015), u kojem je navedeno da „u bilo kojem trenutku tijekom postupka i u svim postupcima sud potiče na... izbor mirenja kao

izvansudskog načina rješavanja sporova i **članak 214.C Zakona o parničnom postupku** u kojem je navedeno da „sud predlaže da stranke pribjegu mirenju ako je to primjereno s obzirom na okolnosti predmeta. Ako je prijedlog suda prihvaćen, rasprava o predmetu odgađa se za tri mjeseca. Isto se primjenjuje ako stranke same odluče pribjeći mirenju dok je postupak u tijeku.”

U Grčkoj ne postoji zakon kojim se posebno uređuje obiteljsko mirenje pa se stoga primjenjuju prethodno navedena opća pravila o mirenju i sudskom mirenju.

Parovi različitog državljanstva — koji su vjenčani ili žive zajedno u izvanbračnoj zajednici – stvaraju dvokulturalne obitelji i, u slučaju razvoda ili rastave, osim običnih pitanja povezanih s obiteljskim sporovima (npr. roditeljska odgovornost, skrbništvo, kontakt s djetetom, uzdržavanje djeteta, imovinska pitanja među bračnim drugovima) u prekograničnim predmetima mogu nastati još veće poteškoće, na primjer otmica djeteta. U takvim predmetima mogu se izravno primijeniti prethodno opisana pravila o mirenju i sudskom mirenju. Ona su u skladu s već primjenjivim pravilima iz članka 7. stavka 2. točke (c) Haške konvencije iz 1980. i članka 55. stavka 2. točke (e) Uredbe (EZ) br. 2201/2003 (Uredba Bruxelles II.a).

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Posljednji put ažurirano: 18/01/2017